

[Tastesen.]

i gang med at søge en anden beskæftigelse eller en aftale med amtskommunen, så snart dette kan lade sig gøre.

Derfor må konklusionen på denne forespørgselsdebat blive en opfordring til amtskommunerne om at investere i det forebyggende oplysningsarbejde og gøre det så hurtigt, at der ikke opstår et tomrum ved konsulentordningens bortfald i løbet af dette finansår.

Også regeringen har naturligvis et ansvar i denne sag, nemlig et ansvar for at sikre en fortsat central service med hensyn til oplysningsmaterialet, forskningsvirksomhed, kursus- og informationsvirksomhed. Jeg forstår på undervisningsministerens redegørelse, at denne servicevirksomhed vil blive fortsat, og jeg håber, at den vil blive forstærket. Ikke mindst af hensyn til, at brug af alkohol er en del af vort kulturmønster, der samtidig indeholder nogle risikomomenter, så må jeg sige, at vi på socialdemokratiets vegne vil følge udviklingen på dette område med den største årvågenhed.

Kirsten Sparre Andersen (V):

Først vil jeg gerne slå fast, at jeg helt deler fru Ebba Stranges synspunkt, at det oplysende arbejde, der er foretaget af alkohol- og narkokonsulenterne, skal fortsætte. I øvrigt mener jeg, det synspunkt vil blive delt af alle ordførere her i dag.

Når jeg går ind for det oplysende arbejde også på dette felt, er det helt i tradition med venstres indstilling, men også fordi jeg sammen med min partifælle fru Mette Madsen for et par år siden efter at have arbejdet en del med navnlig unges alkoholbrug stillede spørgsmål til den daværende undervisningsminister om at få narkokonsulenternes arbejde udvidet til også at omfatte oplysning om alkohol. Vort ønske blev imødekommet. Jeg mener, at dette oplysende arbejde skal fortsættes, og nu har undervisningsministeren jo også gjort rede for, hvorledes det vil ske. Jeg mener, det står ganske klart i den nye folkeskolelov, der træder i kraft den 1. august.

Indenrigsministeren sagde i begyndelsen af februar under narkodebatten som svar på et spørgsmål fra fru Ebba Strange — jeg citerer fra Folketingets Forhandlinger 1975-76, sp. 5287:

„Det er klart, at der i forbindelse med bistandslovens ikrafttræden den 1. april 1976 sker noget, men vi skal køre den samme linje som hidtil.“

På et spørgsmål fra kommunaludvalget om samme emne redegør indenrigsministeren i et svar dateret den 17. maj for, hvordan det kan tænkes udført i praksis.

Da der kort inden 1. april opstod en — jeg mener helt ubegrundet — bekymring for, om arbejdet nu trods alt ville blive fortsat, overvejede fru Mette Madsen og jeg, hvordan vi bedst kunne medvirke til at sikre arbejdets videreførelse, og vi besluttede den 25. marts at skrive til samtlige amters ledere af skolevæsenet og til formændene for amternes sociale udvalg. Samtidig med at vi henstillede, at arbejdet blev fortsat, skrev vi videre, at da man i dag vanskeligt kan foreslå en udgift uden at pege på en besparelse, ville vi henlede opmærksomheden på, at man sikkert med henvisning til statsrevisorernes beretning om statens udgifter i forbindelse med narkobehandlingen uden ulempe for denne kunne spare på personalet dér. Vi har ikke fået svar fra alle amter, men de amter, vi har modtaget svar fra, har været meget positive.

Her kommer jeg så til det punkt, hvor jeg ikke er enig med fru Ebba Strange. Jeg mener absolut ikke, det er nødvendigt, at disse narkokonsulenter fortsætter i statsregie. Jeg synes for øvrigt, det var nogle temmelig bagstræveriske synspunkter, fru Ebba Strange førte i marken. Selvfølgelig vil der altid komme overgangsproblemer, når en ny ting skal sættes i kraft, men derfor er det jo ikke givet, at det arbejde, der har været, ikke kan fortsætte i den nye regie. Jeg mener absolut ikke, arbejdet behøver at fortsætte via statsansatte konsulenter, men at det fuldt så godt kan videreføres af de enkelte amter, og at vi ikke nødvendigvis her skal lægge nogen ramme for, hvordan arbejdet skal indpasses rent administrativt. I amtsungdomscentret vil man utvivlsomt have velegnede mennesker, der kan videreføre arbejdet. Det primære er, at det bliver videreført.

For øvrigt vil jeg gerne sige til fru Ebba Strange, at allerede af det svar, jeg fik af den daværende undervisningsminister i august 1974, fremgår det, at der var overve-